

Muhacirlerimize karşı daha şefkatkâr olalım
Yunan süngülerinin öldüremediği bîçare dindaşlarımızı kırtasiye-
ciliğin elinde öldürtmiyelim!

Teftiş seyahatinden memnun avdet
eden imar Vekili Beye ithaf

Dün bir muharririmiz İstanbul iskân ve mübadele Müdiriyyet merkezi olan Sârkeci'deki binada feci olduğu kadar şayanı esef bir manzaraya şahid oldu. Tesadüfen oraya gitmiş olan muharririmiz işini bitirip çıkacağı sırada yanık sesli bir erkek tarafından vaki olan davet ve rıva üzerine oradaki odaların birine girdi. Yegâne döşemesi kirli bir kanape ile iki yırtık koltuktan ibaret olan bu odada bir genç kız kanapenin üstüne yan yatmış, bir iki kadınla iki çocuk ayakta duruyorlardı. Muharririmizi davet eden ve Selanik muhacirlerinden olduğu tarzı ifadesinden anlaşılan zat eliyle o genç kızın kaskatı vücudüne vurarak:

- Görüyormusunuz Efendi, dedi, bu kızı Yunan Jandarmaları tüfek dibcikleriyle bu hâle getirdiler, kemiklerini durdahaş ettiler, sağ tarafı hep böyle alçı içindedir.

Sonra iki çocuktan birini soyarak sağ kalçası üstündeki korkunç ve derin fethayı gösterdiler:

- Bu da bir Yunan süngüsünün açtığı yaradır. Buradan giden muhacirler Selanikte bizim evimizi bastılar, bizim yerimize oturmak istediler, biz bağırıp istimdad ettik. Feryadımıza koşup gelen Jandarmalar bize yardım edeceklerine ırkdaşlarıyla birlik oldular. Şu kızı, bu çocuğu işte bu gördüğünüz hâle koydular. Selanikteki Hilali Ahmer murahhasının delaletiyle izin aldık, buraya geldik, kızı alçı içine aldırдық, çocuğu tedavi ettiriyoruz. Fakat burada hükûmetten ne gördüğümüzü sorarsanız işte cevabımız: Dört aydanberi sürünmek!

Ve biri bırakıp ötekisi başlamak, bazen ganık yüreklerinin ateşine mukavemet edemiyerek hep birden söylemek şartıyla derdlerini anlattılar:

Bundan dört ay evvel İstanbula gelmişler, İstanbul altıncı imar ve iskân müdiriyyetine bir arzuhal vermişler, felaketlerini ve yara bere içinde olduklarını söyliyerek burada iskânlarını, iaşelerini istid'a etmişler. Ne feci şey ki istid'aneleri üzerine haftalarca müddet cevap çıkmadığı halde bil'ahare yine kendileri bu istid'a nameyi süprüntü sepetinden çıkarıp memuru aidine götürüyorlar.

Hülâsa uzun müddet bu istid'a name muamelesiz bırakıldıktan sonra biri alil ve ihtiyar, ikisi sekizer onar yaşında olan erkekler güya kendilerinin idarei maişetlerini temine muktedir diye gösterikerek ve kendi ağızlarından birer arzuhal uydurarak Ankaraya yazmışlar, halbuki elyevm bir sahibi âtıfâtın mürüvvetine sığınarak bir bodrum katında oturan ikisi yaralı olan bu yedi nufus siddi ramak edecek bir paray mâlik olmadığı gibi Doktor ve ilaç parasını vermekten büsbütün acizdir. Bunları Kartal veya Pendik gibi mevkilere göndermek istemişler, bu bîçareler Yunan süngülerinin vücudlerinde açtığı cerihaları tedavî için hergün oradan İstanbula nasıl inebileceklerini ve ekmek parası tedarikine aciz insanların o havalide nasıl barınabileceklerini sordukları halde memurlar kendilerine yazıp çizilen şeylerden, gelen emir ve talimattan bahsederek, erkeklerini işaretle bunl-

arın temini maişete muktedir olduklarını söyliyerek kendilerini iskân ci-
-hetine yanaşmıyormış.

Muharririmiz bu perişan aileye bakarak efrad ve eczası bu kadar sakat
bir hey'etin ancak siyanet ve re'fetle yaşyabileceğini, kırtasiyeciliğin
mâtuh ve magşuş vasıtalarına müracaat etmekle bunları öldürmekten başka
bir şeye hizmet edilemeyeceğini anlamıştır.

Yunan Jandarmalarının vatandaş vücudlarındeki tesirlerine, Yunan süng-
ülerinin Türk yavrularına açtığı ölüm fethalarına karşı bizim vazifemiz
iş'ar ve iştiş'arı hemen bir tarafa bırakarak elimizde mevcut bütün vesa-
itle bunların imdadına koşmaktır. İskân Müdiriyeti binasında evca ve âlam-
ını teşhir eden sokak ortalarında sefalet ve iztirablarını sürükliyerek
yürüyen, matbaalarda her an ve dakika perişan vaziyetleriyle evliyayı umur
efendilerimizin nazarı merhamet ve âtîfetlerini isticlab için tazallümle-
rde bulunan bu bîçarelerin Türk ve Müslüman olmaktan başka kabahatleri y-
ktu. Otomobille yaptıkları her şatafatlı teftiş seyahatinden şâd ve hand-
an avdet eden ve ikide bir her şeyiş gülpenbe rengte olduğunu gazetelerle
e ilan edip duran zevatı kiram bir parça da bu fâcialara atfı nazar buyu-
rsunlar. Burada her iş öyle gülpenbe değildir. İstanbulun çatı altlarında
böyle nice yaralı bereli vücudlar, sakat ve sargılı kadınlar, ekmezsiz ve
ümitsiz aileler hükûmetin kendilerine uzatacağı desti muavenet ve şefka-
ti beklemektedirler.

